

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 24.8.2020
COM(2020) 413 final

2020/0189 (NLE)

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar i det stabiliserings- och associeringsråd som inrättades genom stabiliserings- och associeringsavtalet mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Montenegro, å andra sidan, vad gäller ändring av protokoll 3 till det avtalet om definition av begreppet *ursprungsprodukter* och metoder för administrativt samarbete

MOTIVERING

1. FRÅGA SOM BEHANDLAS I FÖRSLAGET

Detta förslag rör ett beslut om fastställande av den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar i det stabiliserings- och associeringsråd som inrättats enligt stabiliserings- och associeringsavtalet mellan EU och Montenegro i samband med det planerade beslutet om ändring av protokoll 3 till stabiliserings- och associeringsavtalet mellan EU och Montenegro.

2. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

2.1. Stabiliserings- och associeringsavtalet mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Montenegro, å andra sidan

Syftet med stabiliserings- och associeringsavtalet mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Montenegro, å andra sidan¹ (nedan kallat *avtalet*) är att främja harmoniska ekonomiska förbindelser och gradvis upprätta ett frihandelsområde mellan parterna. Avtalet trädde i kraft den 1 maj 2010.

2.2. Stabiliserings- och associeringsrådet

Det stabiliserings- och associeringsråd som inrättats enligt artikel 119 i avtalet får besluta att ändra bestämmelserna i protokoll 3 om definition av begreppet *ursprungsprodukter* och metoder för administrativt samarbete (artikel 3 i protokoll 3). Stabiliserings- och associeringsrådet utformar sina beslut och rekommendationer i samförstånd mellan parterna.

2.3. Akt som planeras av stabiliserings- och associeringsrådet

Associeringsrådet ska vid sitt nästa möte eller genom skriftväxling anta ett beslut om ändring av bestämmelserna i protokoll 3 om definition av begreppet *ursprungsprodukter* och metoder för administrativt samarbete (nedan kallat *den planerade akten*).

Syftet med den planerade akten är att ändra bestämmelserna i protokoll 3 om definition av begreppet *ursprungsprodukter* och metoder för administrativt samarbete.

Den planerade akten kommer att bli bindande för parterna i enlighet med artikel 121 i stabiliserings- och associeringsavtalet.

3. DEN STÅNDPUNKT SOM SKA INTAS PÅ UNIONENS VÄGNAR

I den regionala konventionen om Europa-Medelhavstäckande regler om förmånsursprung (nedan kallad *konventionen*) anges ursprungsregler för varor som handlas inom ramen för de relevanta avtal som ingåtts mellan de fördragsslutande parterna. EU och Montenegro undertecknade konventionen den 15 juni 2011.

EU och Montenegro deponerade sina godtagandeinstrument hos depositarien för konventionen den 26 mars 2012 respektive den 2 juli 2012. Följaktligen trädde konventionen i enlighet med artikel 10.2 i konventionen i kraft för EU den 1 maj 2012 och för Montenegro den 1 september 2012.

I artikel 6 i konventionen anges att varje fördragsslutande part ska vidta lämpliga åtgärder för att se till att konventionen faktiskt tillämpas. För detta ändamål bör det stabiliserings- och associeringsråd som inrättats genom stabiliserings- och associeringsavtalet mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Montenegro, å andra

¹ EUT L 108, 29.4.2010, s. 3.

sidan, anta ett beslut om att införa konventionens regler i protokoll 3 om definition av begreppet *ursprungsprodukter* och metoder för administrativt samarbete. Detta görs genom att man i det ändrade protokollet inför en hänvisning till konventionen som kommer att göra den tillämplig.

Samtidigt har den pågående processen för att ändra konventionen resulterat i en ny uppsättning moderniserade och flexiblare ursprungsregler. För att formellt ändra konventionen krävs ett enhälligt beslut av de fördragsslutande parterna. Det faktum att några fördragsslutande parter fortfarande har invändningar mot ändringen riskerar att fördröja dess antagande. Med tanke på antalet fördragsslutande parter och de respektive interna förfaranden som de måste genomföra för att kunna rösta om det formella antagandet och förbereda ikraftträdandet av de ändrade reglerna går det heller inte att fastställa någon tydlig tidsram för tillämpningen av den ändrade konventionen.

Mot bakgrund av detta har Montenegro begärt att få börja tillämpa den ändrade uppsättningen regler så snart som möjligt som ett alternativ till konventionens nuvarande regler, i avvaktan på resultatet av ändringsprocessen. Nedan redogörs för denna begäran.

Dessa alternativa ursprungsregler är avsedda att tillämpas provisoriskt, på frivillig och bilateral grund, av EU och Montenegro i avvaktan på att ändringen av konventionen ingås och träder i kraft. De är avsedda att tillämpas som ett alternativ till konventionens regler, i det att de senare inte får inverka på de principer som fastställs i relevanta avtal och andra relaterade bilaterala avtal mellan de fördragsslutande parterna. Således kommer dessa regler inte att bli obligatoriska, utan får tillämpas på frivillig basis av ekonomiska aktörer som ansöker om förmåner på grundval av dem i stället för konventionens förmånsregler. De är inte avsedda att ändra konventionen, som kommer att fortsätta att vara tillämplig mellan de fördragsslutande parterna, och kommer inte att ändra de fördragsslutande parternas rättigheter och skyldigheter enligt konventionen.

Rådet bör fastställa den ståndpunkt som EU ska inta i stabiliserings- associeringsrådet.

De ändringar som föreslås är, i den mån de avser den nuvarande konventionen, av teknisk karaktär och inverkar inte på det materiella innehållet i det gällande protokollet om ursprungsregler. Följaktligen kräver de inte någon konsekvensbedömning.

3.1. Närmare uppgifter om de alternativa ursprungsreglerna

De ändringar som föreslås rörande införandet av en alternativ uppsättning ursprungsregler innebär ytterligare flexibilitet och moderniserade regler, vilka unionen redan har gått med på i andra bilaterala avtal (det övergripande avtalet om ekonomi och handel mellan EU och Kanada, frihandelsavtalet mellan EU och Vietnam, avtalet om ett ekonomiskt partnerskap mellan Europeiska unionen och Japan och avtalet om ekonomiskt partnerskap mellan EU och Södra Afrikas utvecklingsgemenskap) eller förmånsordningar (det allmänna preferenssystemet). Det rör sig huvudsakligen om följande:

a) Helt framställda produkter – villkor för fartyg:

Villkoren för fartyg enligt den alternativa regeluppsättningen är enklare och flexiblare. Jämfört med den nuvarande texten (artikel 5) har vissa villkor strukits (bland annat särskilda krav på besättningen), medan andra villkor har mjukats upp (ägarande).

b) Tillräcklig behandling eller bearbetning – Genomsnittlig grund

I förslaget till alternativ regeluppsättning (artikel 4) ges exportören flexibilitet att hos tullmyndigheterna ansöka om ett tillstånd att beräkna priset fritt fabrik och värdet av icke-ursprungsmaterial på genomsnittlig grund, i syfte att beakta fluktuationer i kostnader och växelkurser. Detta bör ge exportörer större förutsägbarhet.

c) Toleranser

Den nuvarande toleransen (artikel 6) är fastställd till ett värde på 10 % av produktens pris fritt fabrik.

I den föreslagna texten (artikel 5) föreskrivs för jordbruksprodukter en tolerans på 15 % av produktens nettovikt och i fråga om industriprodukter en värdetolerans på 15 % av produktens pris fritt fabrik.

Vikttoleransen utgör ett mer objektiva kriterium och en tröskel på 15 % bör ge tillräcklig flexibilitet. Detta säkerställer också att internationella prisfluktuationer på råvaror inte inverkar på ursprunget för jordbruksprodukter.

d) Kumulation

I förslaget (artikel 7) bibehålls diagonal kumulation för samtliga produkter på villkor att samma uppsättning alternativa ursprungsregler godkänns av samtliga parter som är involverade i kumulationen. Dessutom föreskrivs en allmän fullständig kumulation för alla produkter utom textil- och klädesvaror enligt kapitlen 50–63 i Harmoniserade systemet (HS).

I fråga om produkter enligt HS-kapitlen 50–63 föreskrivs bilateral fullständig kumulation. Slutligen ges unionen och Montenegro möjlighet att enas om att utvidga den allmänna fullständiga kumulationen till att även omfatta produkter enligt HS-kapitlen 50–63.

e) Bokföringsmässig uppdelning

Enligt de nuvarande reglerna (artikel 20 i konventionen) får tullmyndigheterna ge tillstånd till bokföringsmässig uppdelning om ”det är förenat med avsevärda kostnader eller väsentliga svårigheter att hålla separata lager”. Enligt den ändrade regeln (artikel 12) kan tullmyndigheterna ge tillstånd till bokföringsmässig uppdelning om ”fungibla material med ursprungsstatus respektive utan ursprungsstatus används”.

Exportörer som ansöker om ett tillstånd till bokföringsmässig uppdelning kommer inte längre att behöva styrka att separata lager medför avsevärda kostnader eller väsentliga svårigheter, utan det räcker med att ange att fungibla material används.

När det gäller socker, och oavsett om det utgör ett material eller är en slutprodukt, kommer lager av ursprungsmaterial och icke-ursprungsmaterial inte längre att behöva hållas fysiskt åtskilda.

f) Territorialprincip

Enligt de nuvarande reglerna (artikel 12) får viss behandling eller bearbetning på vissa villkor ske utanför territoriet, med undantag av produkter enligt HS-kapitlen 50–63, såsom textilvaror. I förslaget till nya regler (artikel 12) är textilvaror inte längre uteslagna.

g) Förbud mot ändringar

Den föreslagna regeln om förbud mot ändringar (artikel 14) medför större flexibilitet vid befordran av ursprungsprodukter mellan de fördragsslutande parterna. Därigenom undviks situationer där produkter för vilka det inte finns någon tvekan om deras ursprungsstatus utesluts från förmånstillsatser vid import till följd av att de formella kraven på direkt transport inte iakttagits.

h) Förbud mot restitution av eller befrielse från tullar

Enligt de nuvarande reglerna (artikel 15) är den allmänna principen om förbud mot restitution tillämplig på material som används i tillverkningen av vilken produkt som helst. Enligt det nya förslaget (artikel 16) avskaffas detta förbud för samtliga produkter, med undantag av material som används i tillverkningen av produkter enligt HS-kapitlen 50–63. Inte desto mindre innehåller texten vissa undantag till förbudet mot tullrestitution även för dessa produkter.

i) Ursprungsbevis

Den nya texten inför en enda typ av ursprungsbevis (EUR.1 eller ursprungsdeklaration), i stället för att tillåta både varucertifikat EUR.1 och varucertifikat EUR.MED, vilket avsevärt förenklar systemet. Detta bör förbättra de ekonomiska aktörernas efterlevnad, genom att de undviker misstag till följd av komplicerade regler, och underlätta tullmyndigheternas hantering. Vidare bör det inte påverka möjligheterna att kontrollera ursprungsbevis, som förblir desamma.

De ändrade reglerna (artikel 17) omfattar också möjligheten att parterna enas om att tillämpa ett system med registrerade exportörer (REX). Exportörer som är registrerade i en gemensam databas kommer att få ansvara för att själva upprätta ursprungsförsäkringar utan att behöva genomgå förfarandet för att bli godkända exportörer. Ursprungsförsäkringar kommer att få samma rättsliga värde som ursprungsdeklarationer eller varucertifikat EUR.1.

I de ändrade reglerna föreskrivs vidare möjligheten att parterna enas om användning av ursprungsbevis som utfärdas och/eller lämnas in elektroniskt.

För att man ska kunna skilja mellan produkter som har ursprung enligt den alternativa regeluppsättningen och produkter som har ursprung enligt konventionen måste ursprungsintyg eller fakturadeklarationer som grundar sig på de alternativa reglerna innehålla en fras som hänvisar till vilka regler som tillämpas.

j) Ursprungsbevisens giltighet

Det föreslås att giltighetstiden för ett ursprungsbevis förlängs från fyra till tio månader. Även detta borde medföra större flexibilitet när det gäller befordran av ursprungsprodukter parterna emellan.

3.2. Förteckningsregler

3.2.1. Jordbruksprodukter

a) Värde och vikt

Gränsen för icke-ursprungsmaterial brukade uttryckas endast i värde. De nya trösklarna uttrycks i vikt, för att minimera effekterna av pris- och valutafluktuationer (exempelvis ex kapitel 19 och 20, 2105 och 2106), samtidigt som gränser för socker stryks (t.ex. kapitel 8 eller HS-nummer 2202).

De alternativa reglerna höjer tröskeln för vikt (från 20 % till 40 %) och inför möjligheten att för vissa HS-nummer använda ett alternativt värde eller en alternativ vikt. De kapitel och nummer i HS som berörs av ändringen är framför allt följande: ex 1302, 1704 (alternativt värde eller alternativ vikt), 18 (1806: alternativt värde eller alternativ vikt) och 1901.

b) Anpassning till inköpsmönster

För andra jordbruksprodukter (vegetabiliska oljor, nötter och tobak) anges flexiblarare regler anpassade till den ekonomiska verkligheten, särskilt HS-kapitlen 14, 15, 20 (inbegripet nr 2008), 23 och 24. Genom de alternativa reglerna uppnås en balans mellan regionala och

globala inköp, som för kapitlen 9 och 12. Reglerna har också förenklats (minskning av undantag) i fråga om kapitlen 4, 5, 6, 8, 11 och ex 13.

3.2.2. *Industriprodukter (utom textilvaror)*

Den föreslagna kompromissen innehåller betydande förändringar jämfört med de nuvarande reglerna:

- För ett antal produkter innehåller den nuvarande kapitelregeln ett dubbelt kumulativt villkor. Detta ändras till ett enda villkor (HS-kapitlen 74, 75, 76, 78 och 79).
- Ett stort antal särskilda regler som avviker från kapitelregeln har strukits (HS-kapitlen 28, 35, 37, 38 och 83). Denna generaliserade strategi innebär en enklare miljö för de ekonomiska aktörerna och tullen.
- I den nuvarande kapitelregeln införs en alternativ regel som ger exportörer större valmöjligheter när det gäller att uppfylla ursprungskriteriet (kapitlen 27, 40, 42, 44, 70, 83, 84 och 85).

Alla dessa ändringar innebär uppdaterade och moderniserade förteckningsregler som generellt underlättar för aktörerna att uppfylla kriterierna för att en produkt ska få ursprungsstatus. Den ovannämnda möjligheten att använda ett genomsnitt under en tidsperiod för att beräkna priset fritt fabrik och värdet av icke-ursprungsmaterial innebär också ytterligare förenklingar för exportörerna.

3.2.3. *Textilvaror*

När det gäller textil- och klädesvaror har nya alternativ införts när det gäller passiv förädling och toleranser. För dessa produkter har det också införts nya ursprungsgivande processer, särskilt för tyger som det skulle bli lättare att få tag på. Slutligen kommer fullständig bilateral kumulation att gälla även för dessa produkter. Genom sådan kumulation kan bearbetning av textilmaterial (dvs. vävning, spinning osv.) beaktas i produktionsprocessen inom området för kumulation.

4. RÄTTSLIG GRUND

4.1. Förfarandemässig rättslig grund

4.1.1. *Principer*

I artikel 218.9 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (nedan kallat *EUF-fördraget*) föreskrivs att beslut ska antas ”om fastställande av vilka ståndpunkter som på unionens vägnar ska intas i ett organ som inrättas genom ett avtal, om detta organ ska anta akter med rättslig verkan, med undantag av sådana akter som kompletterar eller ändrar avtalets institutionella ram”.

Begreppet ”akter med rättslig verkan” omfattar akter som har rättslig verkan med stöd av de regler i internationell rätt som tillämpas på organet i fråga. Det omfattar även instrument som inte har bindande verkan enligt internationell rätt, men som är ”ägnade att på ett avgörande sätt påverka innehållet i de bestämmelser som antas av unionslagstiftaren”².

² Domstolens dom av den 7 oktober 2014, Tyskland/rådet, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, punkterna 61–64.

4.1.2. Tillämpning i det aktuella fallet

Stabiliserings- och associeringsrådet är ett organ som inrättats genom ett avtal, nämligen stabiliserings- och associeringsavtalet mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Montenegro, å andra sidan.

Den akt som ska antas av stabiliserings- och associeringsrådet utgör en akt med rättslig verkan. Den planerade akten kommer att bli bindande enligt internationell rätt i enlighet med artikel 121 i stabiliserings- och associeringsavtalet.

Den planerade akten varken kompletterar eller ändrar avtalets institutionella ram.

Den förfarandemässiga rättsliga grunden för det föreslagna beslutet är därför artikel 218.9 i EUF-fördraget.

4.2. Materiell rättslig grund

4.2.1. Principer

Den materiella rättsliga grunden för ett beslut enligt artikel 218.9 i EUF-fördraget är främst beroende av syftet med och innehållet i den planerade akt avseende vilken en ståndpunkt intas på unionens vägnar.

4.2.2. Tillämpning i det aktuella fallet

Det huvudsakliga syftet med och innehållet i den planerade akten rör den gemensamma handelspolitiken.

Den materiella rättsliga grunden för förslaget till beslut är därför artikel 207.4 första stycket i EUF-fördraget.

4.3. Slutsats

Den rättsliga grunden för förslaget till beslut bör vara artikel 207.4 första stycket, jämförd med artikel 218.9 i EUF-fördraget.

5. BUDGETKONSEKVENSER

De ändringar som föreslås rörande införandet av en alternativ uppsättning ursprungsregler bygger på principen att modernisera ursprungsreglerna för att anpassa dem till de nya utvecklingstrender som fastställts i de senaste frihandelsavtalen. De ändrade reglerna i konventionen innebär mestadels förenklingar av tullförfaranden och moderniseringar, exempelvis på följande områden:

Tillräcklig behandling eller bearbetning – Genomsnittlig grund: exportörer får större förutsägbarhet genom att kunna beräkna priset fritt fabrik och värdet av icke-ursprungsmaterial på genomsnittlig grund med beaktande av fluktuationer på marknaden.

Ursprungsbevis: en förenkling genom att endast ett ursprungsintyg kommer att kunna användas – EUR.1.

Ursprungsbevisens giltighet: större flexibilitet vid befordran av ursprungsprodukter genom att giltighetstiden förlängs från fyra till tio månader.

Dessa ändringar av konventionen har inga mätbara konsekvenser för EU:s budget, eftersom deras tillämpningsområde främst avser förenklade handelsprocedurer och en konsolidering av modern praxis hos tullmyndigheterna. De föreskriver frivilliga lättnader på områden där myndigheterna fortfarande har behörighet utan att inverka på reglernas materiella innehåll

(bokföringsmässig uppdelning, ursprungsbevis, beräkning av genomsnitt). Vissa aspekter av förenklingarna (till exempel minskning av fartygskriterierna) skapar större förutsägbarhet genom att ta bort villkor som det i nuläget är svårt för tullmyndigheterna att kontrollera, medan andra (förbud mot ändringar) rör logistik utan att inverka på reglernas innehåll i sak.

Även om bestämmelserna om tullrestitution ändras, upprätthålls förbudet mot tullrestitution inom textil- och beklädnadssektorn, som fortfarande är en av de viktigaste handelssektorerna i den region som täcks av konventionen. De ändrade reglerna kodifierar den nuvarande situationen genom att det förbud som för närvarande tillämpas av vissa fördragsslutande parter bibehålls. Den föreslagna generaliseringen av fullständig kumulation i den region som täcks av konventionen syftar till att stärka de befintliga handelsmönstren inom regionen och deras komplementaritet, men bör inte i betydande mån inverka på de tullar som uppbärs i EU eftersom de produkter som omfattas av kumulation liksom i nuläget måste uppfylla sina egna krav på mervärde inom området för att kunna omfattas av förmåner.

Ändringarna av förteckningsreglerna inom sektorn för jordbruksvaror och bearbetade jordbruksvaror består främst i anpassade metoder som inte inverkar på reglernas sakinnehåll. De befintliga tröskelvärden som för närvarande uttrycks i värde kommer att uttryckas i vikt. Detta kriterium är mer objektivt och lättare att kontrollera för tullmyndigheterna. Förenklingarna av de produktspecifika reglerna för industriprodukter torde ha en begränsad effekt på inkomsterna från tullar, eftersom de i många fall snarare kan leda till ändrade inköpsmönster än till att tidigare tullpliktig import ersätts med ökad förmånsimport från de länder som omfattas av konventionen. Effekten av dessa ändringar på inkomsterna från importtullar kan således inte kvantifieras. När det gäller handeln och dess konsekvenser för användningen av förmåner är de lättnader som föreskrivs i de nya reglerna inriktade på ekonomisk integration inom hela regionen, till exempel inom textilsektorn där handelsförmåner redan utnyttjas i mycket hög utsträckning. De förbättrade reglerna för textilier och kumulation syftar främst till att stärka den redan befintliga regionala integrationen och tillgången till material inom området, snarare än att möjliggöra att fler icke-ursprungsmaterial importeras från länder utanför den region som omfattas av konventionen.

6. OFFENTLIGGÖRANDE AV DEN PLANERADE AKTEN

Eftersom stabiliserings- och associeringsrådets akt kommer att ändra stabiliserings- och associeringsavtalet, är det lämpligt att den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning* efter antagandet.

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar i det stabiliserings- och associeringsråd som inrättades genom stabiliserings- och associeringsavtalet mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Montenegro, å andra sidan, vad gäller ändring av protokoll 3 till det avtalet om definition av begreppet *ursprungsprodukter* och metoder för administrativt samarbete

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 207.4 första stycket jämförd med artikel 218.9,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Stabiliserings- och associeringsavtalet mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Montenegro, å andra sidan (nedan kallat *avtalet*) ingicks av unionen genom rådets och kommissionens beslut 2010/224/EU, Euratom¹ och trädde i kraft den 1 maj 2010.
- (2) Avtalet innehåller protokoll 3 om definition av begreppet *ursprungsprodukter* och om metoder för administrativt samarbete. Enligt artikel 3 i det protokollet får det stabiliserings- och associeringsråd som inrättas genom artikel 119 i avtalet (nedan kallat *stabiliserings- och associeringsrådet*) besluta att ändra protokollets bestämmelser.
- (3) Stabiliserings- och associeringsrådet kommer vid sitt nästa möte att anta ett beslut om ändring av protokoll 3.
- (4) Det är lämpligt att fastställa den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar i stabiliserings- och associeringsrådet, eftersom stabiliserings- och associeringsrådets beslut kommer att vara bindande för unionen.
- (5) Den regionala konventionen om Europa-Medelhavstäckande regler om förmånsursprung (nedan kallad *konventionen*) ingicks av unionen genom rådets beslut 2013/93/EU² och trädde i kraft för unionens del den 1 maj 2012. I den anges bestämmelser om ursprung för varor som handlas inom ramen för relevanta avtal som ingåtts mellan de fördragsslutande parterna, utan att det påverkar tillämpningen av de principer som fastställs i dessa avtal.

¹ Rådets och kommissionens beslut av den 29 mars 2010 om ingående av stabiliserings- och associeringsavtalet mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Montenegro, å andra sidan (EUT L 108, 29.4.2010, s. 1).

² Rådets beslut 2013/93/EU av den 14 april 2011 om undertecknande, på Europeiska unionens vägnar, av den regionala konventionen om Europa-Medelhavstäckande regler om förmånsursprung (EUT L 54, 26.2.2013, s. 4).

- (6) I artikel 6 i konventionen anges att varje fördragsslutande part ska vidta lämpliga åtgärder för att se till att konventionen faktiskt tillämpas. För detta ändamål bör stabiliserings- och associeringsrådet besluta att i protokoll 3 till avtalet införa en hänvisning till konventionen.
- (7) Diskussionerna om att ändra konventionen har resulterat i en ny uppsättning moderniserade och flexibla ursprungsregler att införliva i konventionen. Unionen och Montenegro har meddelat att de vill tillämpa de nya reglerna så snart som möjligt på bilateral grund och som ett alternativ till de nuvarande reglerna, i avvaktan på det slutliga resultatet av ändringsprocessen.
- (8) I det kumulationsområde som utgörs av Eftastaterna, Färöarna, Europeiska unionen, Turkiet, deltagarna i stabiliserings- och associeringsprocessen, Republiken Moldavien, Georgien och Ukraina bör möjligheten att använda varucertifikat EUR.1. eller ursprungsdeklarationer istället för varucertifikat EUR-MED eller EUR-MED-ursprungsdeklarationer finnas kvar som ett undantag från bestämmelserna i konventionen vid diagonal kumulation mellan dessa parter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar i stabiliserings- och associeringsrådet ska grundas på det utkast till akt av stabiliserings- och associeringsrådet som åtföljer detta beslut.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till kommissionen.

Utfärdat i Bryssel den

*På rådets vägnar
Ordförande*